

Sygn. akt I C 808/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2020 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko E.-2 Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., A. G. i M. G. (1)

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku 22 września 2018 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 511/18.

Sygn. akt I C 808/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 30 marca 2018 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanych E.- 2 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., A. G. i M. G. (1) solidarnie z weksla kwoty 49.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany E.- 2 Sp. z o.o. zawarł 26 marca 2014 r. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. umowę leasingową numer (...), wystawiając weksel gwarancyjny in blanco, za który poręczyli A. G. i M. G. (2). Na podstawie deklaracji wekslowej powód uprawniony został do wypełnienia weksla w przypadku niezapłacenia przez pozwanego E.- 2 Sp. z o.o. zobowiązań wynikających z zawartej umowy leasingu. Na skutek powstania zaległości w płatnościach rat leasingowych oraz po pisemnym wezwaniu pozwanego do zapłaty zaległych należności, na podstawie §23 lit. b) Ogólnych Warunków Umowy Leasingu oraz art. 709¹³ § 2 k.c. powód wypowiedział przedmiotową umowę ze skutkiem natychmiastowym. Powód wypełnił weksel na kwotę 531.731,61 zł, jednakże żądanie zgłoszone w niniejszym procesie ograniczył do kwoty 49.000 zł, na którą składały się: kwota 1 733,13 zł odsetek umownych od nieterminowych płatności, kara umowna za każdy dzień posiadania przedmiotu leasingu w okresie od 3. dnia po dacie wypowiedzenia umowy do 14 marca 2018 r., która wynosiła 188 477,52 zł, a która została ograniczona do kwoty 47 266,87 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 22 września 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I Nc 511/18, Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwani wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty domagając się jego uchylenia i oddalenia powództwa w całości, wstrzymania wykonania nakazu zapłaty oraz zasądzenia od powoda na ich rzecz kosztów procesu. Pozwani podnieśli

zarzut nieprawidłowego wypełnienia weksła, nieważności umowy leasingu, nieważności wezwania do zapłaty, nieważności wypowiedzenia umowy oraz dokonania wypowiedzenia umowy leasingu z naruszeniem art. 709 13 k.c.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2019r. w sprawie I Nc 511/18 wstrzymano wykonanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego na podstawie weksła przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku 22 września 2018 r. w sprawie I Nc 511/18.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 marca 2014 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., a pozwanym E. – 2 Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. została zawarta umowa leasingu nr (...). Przedmiotem leasingu była naczepa ciężarowa (...) (...). E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. był leasingobiorcą (korzystającym), zaś (...) – leasingodawcą (finansującym). Czas trwania umowy leasingu określono od 26 marca 2014 r. do 28 lutego 2018 r. Wykonanie umowy regulowane było Ogólnymi (...) W.. 01.03.2014 i Tabelą opłat z 1 marca 2014 r. Przedmiot leasingu został spółce wydany.

Na zabezpieczenie roszczeń wynikających z umowy leasingu spółka (...) – 2 wystawiła weksel własny niezupełny, w którym jako remitent wskazana była spółka (...). Poręczenie wekslowe złożyli M. G. (1) i A. G..

Zgodnie z deklaracją wekslową, posiadacz weksła mógł go wypełnić w każdym czasie na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z zawartej z (...) umową leasingu nr (...) z 26 marca 2014 r., łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanym w tą umową, nadto do wpisania daty i miejsca płatności według swego uznania. Posiadacz wypełnionego weksła był uprawniony do przedstawienia go do zapłaty i powiadomienia wystawcy weksła listem poleconym, co najmniej na siedem dni przed terminem płatności.

A. G. i M. G. (1) udzielili dodatkowo poręczenia cywilnego za zobowiązanie spółki (...) – 2 na wypadek, gdyby zobowiązanie wekslowe wystawcy okazało się nieważne, nieistniejące lub gdyby weksel zaginął albo uległ zniszczeniu.

W dacie zawarcia umowy leasingu zarząd E. – 2 Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. był jednoosobowy. Osobą uprawnioną do reprezentacji spółki był Prezes Zarządu M. G. (1).

Mocą aneksu z 21 czerwca 2017 r. umowa ta została odnowiona, nadto strony ustaliły, że zmianie ulega czas trwania umowy leasingu tj. do 31 lipca 2019 r., harmonogram wnoszenia opłat leasingowych oraz oferta sprzedaży nr (...). W §1.1 OWUL i §1.2 OWUL oraz w Tabelach opłat przewidziano opłaty obciążające korzystającego.

bezsporne; nadto: umowa leasingu wraz z harmonogramem, OWUL W.. 01.03.2014 i Tabelą opłat z dnia 1 marca 2014 r. k. 49-53, akt wydania przedmiotu umowy leasingu numer (...) k. 54, aneksy wraz z harmonogramami k. 109-129, OWUL W.. 27.04.2017 i Tabelą opłat z dnia 24 kwietnia 2017 r. k. 163-165, dowody : weksel kopia k. 3-3v (oryginały w kasie pancерnej); deklaracja wekslowa k.17, odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 103.

Stosownie do §23 lit. b) OWUL, (...) mógł wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym w razie dopuszczenia się przez korzystającego zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej; warunkiem skuteczności dokonanego z tej przyczyny wypowiedzenia było uprzednie pisemne wezwanie do zapłaty zaległości w terminie 7 dni i nieuregulowanie przez korzystającego zaległości pomimo przedmiotowego wezwania. Natomiast stosownie do postanowień §25 OWUL, W.. 27.04.2017 w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący mógł żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek zapłaty opłat przed umówionym terminem rozwiązania umowy leasingu, którymi były wartość zwróconego przedmiotu leasingu pomniejszona o nakłady, jakie finansujący musiał ponieść w celu przywrócenia go do stanu należytego. Wartość korzyści miała zostać wyliczona po dokonaniu wpłaty i zwrócona niezwłocznie na pisemny wniosek korzystającego na wskazany we wniosku rachunek bankowy.

dowód: OWUL W.. 27.04.2017 k. 164-165.

E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. nie regulowała terminowo wymagalnych rat leasingowych, dopuszczając do powstania zaległości z tego tytułu. Ostatecznie do chwili obecnej część należności z tytułu powołanych umów pozostaje nieregulowana.

Powodowało to, że umowa była tej spółce wielokrotnie wypowiedzana, a następnie, z uwagi na pokrycie zadłużenia, wznawiana stosownymi aneksami.

Prowadzona była również korespondencja elektroniczna (sms) przez pracownika (...) z przedstawicielami spółki (...) – 2 w przedmiocie spłaty zadłużenia i zwrotu przedmiotu leasingu.

dowód: wypowiedzenia umowy leasingu: 55, , 115, 118, 121, 124, 127, 130, aneksy do umowy – k. 116-118, 119-120, 122-123, 125-126, 128-129. nadto: nota obciążeniowa k. 136, wydruki wiadomości sms – k. 133.

Pismem z 10 lipca 2017 r. (...) wezwał spółkę (...) - 2 do zapłaty zaległości w terminie 7 dni, zakreślając rygor wypowiedzenia powołanej umowy ze skutkiem natychmiastowym. Pismo doręczone zostało spółce 17 lipca 2017 r. Wobec braku zapłaty, pismem z dnia 27 lipca 2017 r. (...) wypowiedział umowę leasingu, wzywając go jednocześnie do zwrotu przedmiotu leasingu i spłaty zadłużenia.

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z prezentatą pozwanej spółki (k. 56), wypowiedzenie umowy leasingu wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 130-132.

Pismami dnia 15 marca 2018 r. pozwani zostali wezwani do wykupu weksli. W wezwaniach tych wskazano zarówno wysokość zadłużenia, jak i sprecyzowano składające się na nie należności.

Pismem z dnia 9 września 2019r. pozwany E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. został ostatecznie wezwany do zapłaty zadłużenia oraz zwrotu przedmiotu leasingu w terminie trzech dni.

dowody : wezwania do wykupu weksla wraz z dowodami nadania k. 18-21, wezwanie do zapłaty z dnia 9 września 2019r. wraz z dopowiem doręczenia k. 167-170

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie poddanego ocenie zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wedle własnego przekonania po wszechstronnym rozważeniu wszystkich dowodów.

Sąd oparł się na dokumentach, którym Sąd w całości dał wiarę, ponieważ ich forma, treść i autentyczność nie budziły żadnych wątpliwości, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że powód jest posiadaczem weksla własnego wystawionego przez pozwanego E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. w dniu 26 marca 2014r. w G. opiewającego na kwotę 531.731,61 zł, a poręczonego przez pozwanych A. G. i M. G. (1).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że weksel jest dokumentem formalnym, który musi być wystawiony pod rygorem nieważności w formie i według treści przepisanej ustawą z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe. Weksel jest papierem wartościowym, ucieleśniającym bezwarunkowe i abstrakcyjne zobowiązanie pieniężne osób, które złożyły na nim swoje podpisy. Taki charakter weksla rodzi określone następstwa w sferze charakteru zobowiązania wekslowego, stosunku roszczenia w nim inkorporowanego do roszczenia, które miał zabezpieczać, w szczególności wzajemnego ich powiązania, a także obowiązków strony czynnej w zakresie udokumentowania podstawy żądania. Nie ulega wątpliwości, że prawo wekslowe dopuszcza możliwość wystawienia tzw. weksla in blanco czyli takiego weksla, który w chwili wystawienia nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych dla jego ważności określonych w art. 1 i 2

oraz 101 i 102 prawa wekslowego. Mimo, iż ustawa nie zawiera legalnej definicji takiego weksła należy uznać, że jest to dokument zawierający co najmniej podpis wystawcy złożony w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Za weksel in blanco należy uznać także dokument opatrzony samym tylko podpisem poręczyciela (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 10 marca 1994 r., I ACr 1178/94, OSA 1995, z. 3, poz. 8). Zwykle weksel in blanco składany jest na zabezpieczenie wierzytelności lub na zabezpieczenie roszczeń mogących powstać w przyszłości z tytułu szkód i strat, jakie może spowodować wystawca weksła. Z chwilą wystawienia weksła in blanco i wręczenia go wierzycielowi następuje zawarcie porozumienia między wystawcą weksła, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony określające sposób jego uzupełnienia. Porozumienie takie jest umową zawieraną pomiędzy odbiorcą weksła, a wystawcą weksła.

W doktrynie i orzecznictwie prezentowany jest pogląd, iż dokument weksła podpisany przez dłużnika wekslowego i wydany przyszłemu wierzycielowi z tego papieru wartościowego w stanie niezupełnym, mający pełnić funkcję zabezpieczenia roszczenia ze stosunku pozawekslowego traci, w ramach stosunku wystawcy z remitentem, istotną cechę zobowiązania wekslowego jaką jest abstrakcyjność. Weksel gwarancyjny nie jest wekslem abstrakcyjnym, lecz wekslem gwarantującym wykonanie zobowiązania, a więc „kauzalnym” (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 listopada 1970 r., I PR 407/70). W wypadku wystawienia weksła mającego na celu zabezpieczenie wierzytelności, zobowiązanie cywilne wystawcy nie wygasa, lecz istnieje nadal. Wskutek tego wierzycielowi przysługuje, obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. Przedmiot obu roszczeń jest jednak ten sam i zaspokojenie wierzyciela następuje tylko raz, przy czym z chwilą zaspokojenia wygasa zobowiązanie dłużnika i wierzyciel powinien zwrócić mu weksel. Jeśliby dochodził wierzytelności wekslowej, to spotkałby się z zarzutem, że wierzytelność, na której zabezpieczenie został wystawiony weksel, nie istnieje, a zatem zobowiązanie wekslowe także wygasa. Ponieważ weksel jedynie zabezpiecza wierzytelność cywilną, przeto dłużnikowi przysługują przeciwko roszczeniu wekslowemu te wszystkie zarzuty, jakie mu przysługują przeciwko roszczeniu cywilnemu (zob. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 maja 2001 r., V CKN 264/00). Innymi słowy istnienie zobowiązania wekslowego uwarunkowane jest istnieniem roszczenia ze stosunku prawnego, którego wykonanie wedle zamiaru stron papier wartościowy miał zabezpieczać. Wystawienie weksła w takich uwarunkowaniach spełnia wszelkie cechy czynności prawnej zabezpieczającej, której przyczyną prawną zdziałania jest wola zabezpieczenia interesów wierzyciela z innego stosunku prawnego (causae cavendi). Brak powstania roszczenia lub jego wygaśnięcie powoduje odpadnięcie przyczyny prawnej wystawienia weksła, dezaktualizuje inkorporowane w nim roszczenie. Remitent takiego weksła nie może wykreować na podstawie takiego papieru roszczenia oderwanego od podstawy prawnej wystawienia tego dokumentu. Brak roszczenia ze stosunku podstawowego powoduje, iż mimo wystawienia i uzupełnienia weksła gwarancyjnego nie powstaje roszczenie wekslowe w nim ucieleśnione.

W sprawie niniejszej pozwani: E. – 2 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., będąca wystawcą weksła, jak i A. G. i M. G. (1), będący poręczycielami weksła niezupełnego w chwili wystawienia, a wystawionego na zabezpieczenie roszczenia wynikającego z umowy nr (...), zakwestionowali stosunek podstawowy łączący strony umowy leasingu, oraz podnieśli szereg zarzutów, w tym wypełnienia weksła niezgodnie z deklaracją wekslową. Pomimo przeniesienia sporu ze stosunku wekslowego na stosunek podstawowy ciężar dowodu, że weksel in blanco wypełniono w sposób sprzeczny z porozumieniem spoczywa na dłużniku wekslowym, który zarzut podniósł. Jednak w przypadku zakwestionowania prawidłowości uzupełnienia weksła in blanco, wierzyciel ma obowiązek wskazać z jakiego tytułu domaga się zapłaty oraz przedstawić stosowne wyliczenie dochodzonej kwoty. Jest bowiem oczywiste, że w razie wypełnienia weksła in blanco w zakresie sumy wekslowej przez wierzyciela osobistego (remitenta), wierzyciel ten nie może zasłaniać się wobec dłużnika abstrakcyjnością zobowiązania wekslowego, gdy dłużnik roszczenie kwestionuje lub żąda rozliczenia dochodzonej kwoty. Wierzyciel ma wówczas obowiązek podać, z jakiego tytułu domaga się zapłaty i przedstawić stosowne wyliczenie (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 6 listopada 2012 r., I ACa 1578/11). Zarzut nieistnienia roszczenia ze stosunku podstawowego rodzi po stronie czynnej obowiązek ustosunkowania się do zarzutów dłużnika i wyjaśnienie istoty stosunku podstawowego wraz z wykazaniem przysługującej mu sumy wekslowej. Ciężar dowodu spoczywa zatem na powodzie, a pozwany w razie zaprzeczenia powinien przeprowadzić dowód przeciwny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2011 r., I ACa 926/11). Podniesienie przez stronę pozwaną zarzutów ze stosunku podstawowego zobowiązuje powoda do złożenia oświadczenia co do nich (art. 210 § 2 k.p.c.). Oświadczenie to – siłą rzeczy – polega na przytoczeniu dalszych faktów

dotyczących stosunku podstawowego i uzasadniających, w związku z odpowiednimi przepisami prawa cywilnego, roszczenie cywilnoprawne z tego stosunku (tak Sąd Najwyższy w powołanej wyżej uchwale z dnia 24 kwietnia 1972 r.).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani podnieśli szereg zarzutów, w tym: zarzut nieważności umowy oraz weksła, zarzut nieważności dokonania wypowiedzenia umowy leasingu oraz zarzut braku zaległości opłat rat leasingowych.

Odnosząc się kolejno do podniesionych przez pozwanych zarzutów podkreślić należy, iż w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwanego E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. łączyła z powodem umowa leasingu nr (...) z dnia 26 marca 2014r., z której wynikał obowiązek korzystającego do przyjęcia przedmiotu leasingu do używania oraz zapłaty rat leasingowych i innych płatności oraz wykonania innych obowiązków przewidzianych w umowie.

Pozwani w pierwszej kolejności zarzucili nieważność tej umowy jako podpisanej przez osobę, która, jak twierdzili pozwani, nie była uprawniona do jednoosobowej reprezentacji pozwanej spółki. Zarzut ten okazał się całkowicie chybiony, gdyż powód w toku procesu wykazał, że zarząd pozwanej spółki w dniu zawarcia umowy leasingu nr (...), był jednoosobowy. Osobą wchodzącą w skład organu był jedynie prezes zarządu M. G. (1), a zatem w okresie gdy osoba ta była umocowana do działania w imieniu i na rzecz spółki i mogła tym samym skutecznie zawrzeć umowę leasingu z powodem i zaciągnąć zobowiązanie wekslowe. Nadto w ocenie Sądu poręczenie przez pozwanych A. G. i M. G. (1) za wystawcę weksla nie budzi żadnych wątpliwości. Należy bowiem uznać, iż poprzez umieszczenie na wekslu za słowami „poręczam” swojego imienia i nazwiska, pozwani udzielili poręczenia wekslowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe. Zgodnie bowiem z art. 31 w/w ustawy poręczenie wekslowe powstaje przez umieszczenie na wekslu albo na przedłużku podpisu poręczyciela oznaczonego wyrazem „poręczam” lub innym zwrotem równoznacznym. Poręczenie powinno wskazywać za kogo je dano, a w braku takiej wskazówki uważa się, że poręczenia udzielono za wystawcę. Nadto już sam podpis na przedniej stronie weksla uważa się za udzielenie poręczenia z wyjątkiem, gdy jest to podpis wystawcy lub trasata. Art. 31 tej ustawy nie wymaga bowiem, by zwrot "poręczam" lub inny równoznaczny, umieścił na odwrocie weksla poręczyciel. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 19/13) Oświadczenie woli złożone przez pozwanych A. G. i M. G. (1) na wekslu upoważnia zatem do stwierdzenia, że spełnia ono wszystkie przesłanki niezbędne do ważnego poręczenia wekslowego, określonego w art. 31 prawa wekslowego i ujawnia wolę pozwanych do wystąpienia w charakterze poręczyciela korzystającego.

W ocenie Sądu także kolejny zarzut pozwanych, a mianowicie zarzut nieważności weksla, okazał się nietrafny. Pozwani wskazywali, że skoro umowa leasingu jest nieważna, to zabezpieczenie w postaci weksla również jest nieważne. Sąd stoi bowiem na stanowisku, że weksel spełnia wszelkie przesłanki uznania go za ważny w rozumieniu ustawy Prawo wekslowe, zarówno co do formy jak i treści. Jak wskazano zaś wyżej umowa leasingu jest w pełni ważna i skuteczna, doszło zresztą do jej wykonania przez Finansującego, a tym samym również weksel stanowiący zabezpieczenie prawidłowego wykonania tej umowy przez pozwanych jest ważny.

W myśl art. 709¹³ § 1 i 2 k.c., korzystający obowiązany jest płacić raty w terminach umówionych. Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne. Stosowne postanowienia w tej materii zawarte zostały również w Ogólnych Warunkach Umowy Leasingu obowiązujących w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W myśl bowiem §23 b) finansujący może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku gdy korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej i po pisemnym wezwaniu nie zapłaci zaległości w terminie 7 dni. Wypowiedzenie umowy złożone zostało po 10 dniach od doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, zatem nie można uznać, aby wymóg odpowiedniego terminu nie został dochowany (art. 709¹³ § 2 k.c.)

Zważyć należy, iż umowa leasingu nr (...) wypowiedziana była kilkakrotnie, za każdym razem z uwagi na niedokonywanie przez pozwanego płatności rat leasingowych w terminie, przy czym strony podpisywały pięciokrotnie aneksy, z których każdy zawierał (w §1) postanowienie, że Finansujący, za zgodą Korzystającego, odwołuje oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy leasingu. Konsekwencją odwołania oświadczenia o wypowiedzeniu umowy leasingu jest uznanie, że nie zostało ono skutecznie złożone i nie wywołało skutków w postaci rozwiązania umowy. Zdaniem Sądu, powyższe pociąga za sobą konieczność stwierdzenia, iż strony od dnia 26 marca 2014 r. do dnia ostatniego wypowiedzenia łączyła umowa leasingu nr (...), zmieniana kolejnymi aneksami. Wskazać należy, iż strony dokonały zmiany wysokości rat leasingowych na skutek ostatniego aneksu z dnia 21 czerwca 2017 r. gdzie pozwany aneks jak i harmonogram podpisał. Pozwani mimo wezwania z dnia 10 lipca 2017 r. nie uregulowali zaległości, dlatego umowa została im wypowiedziana, przy czym skoro do wypowiedzenia doszło z uwagi na zwłokę w zapłacie rat leasingowych, to nie może być wątpliwości, że rozwiązanie umowy nastąpiło na skutek okoliczności, za które to korzystający ponosił odpowiedzialność. Pozwani nie wykazali, że opóźnienia w płatnościach nie wynikały z ich winy.

Jeśli więc wypowiedzenie przez finansującego umowy leasingu nastąpiło na skutek okoliczności, za które ponosił odpowiedzialność korzystający, to finansujący mógł żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a nie zapłaconych rat, pomniejszych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązaniem umowy leasingu. Takie uprawnienie wynika wprost z art.709 15 k.c.. Rzeczą pozwanych było udowodnić, że pozwani nie zalegali należnymi ratami leasingowymi. Pomimo pouczenia pozwanych o ciężarze dowodu, ograniczyli się oni do podniesienia zarzutów, nie oferując żadnych wiarygodnych dowodów do wykazania zasadności swoich twierdzeń w zakresie ewentualnej zapłaty należności wobec powoda, poza niepodpisanymi wydrukami z programu księgowego spółki. Wydruki te stanowią dowód jedynie tego, że w rachunkowości pozwanej spółki dokonane zostały odpowiednie zapisy, nie stanowiły dowodu tego, że płatności te zostały rzeczywiście dokonane. Stąd, zarzuty te Sąd uznał za niezasadne.

Konkludując, sformułowane przez pozwanych zarzuty nie mogły odnieść zamierzonego skutku i spowodować uchylecia nakazu zapłaty. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie strona powodowa zrealizowała ciężące na niej obowiązki i wykazała, że dochodzi roszczenia zabezpieczonego wekslem z tytułu nienależytego wykonania przez pozwanego E. – 2 Sp. z o.o. z siedzibą w S. łączącej strony umowy leasingu nr (...) z dnia 26 marca 2014 r. poręczonego przez A. G. i M. G. (1), a nadto przedstawiła wyliczenie sumy dochodzonej pozwem w piśmie procesowym z dnia 20 grudnia 2019 r., stanowiącym odpowiedź na zarzuty od nakazu zapłaty, natomiast pozwani nie udowodnili, wbrew spoczywającemu na nich w tym przedmiocie ciężarowi dowodu, podnoszonych przez siebie zarzutów.

Z tych przyczyn Sąd, na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w całości nakaz zapłaty z dnia 22 września 2018r. wydany w postępowaniu nakazowym w sentencji wyroku.

Sygn. akt I C 808/19

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)